

[Wilhelm.]

tigt, at man kan lave virksomhedsnavn og ting og sager efter teaterloven i almindelighed, men det er jo også rigtigt, og det var det, jeg nævnte, at i følge bemærkningerne til dette forslag, har man sådan set frataget de teatre, der hidtil har brugt det, muligheden for at lade medarbejderne alene vælge bestyrelsen. Det foregår på en anden måde nu, og det er vel trods alt et sted, hvor der ligger flere beføjelser, end der gør i, hvad man måtte opstille af virksomhedsnavn.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det kgl. teater må være indgået i de beregninger, som hr. Bernhard Baunsgaard gjorde meget ud af heroppe, hvorefter de københavnske borgere fik tilskud på 75 kr. hvilket var fire gange så meget som man fik andre steder i landet. Det var dem, jeg knyttede an til. Jeg sagde også udtrykkeligt, at når vi kom ned til de dér kronebeløb med kommunen og staten, så var vi da åbne for en noget anden fordeling, hvis det var det, det skulle komme an på. Men det store ridt dér med, hvor store kronebeløb københavnske borgere fik, da går langt det meste af tilskuddet jo til noget, som ikke er et københavnsk teater, men som er et rigsteater, det kgl. teater.

Endelig jeg er da glad for at høre, at den radikale gruppe har besluttet, at det var for hysterisk, som nogle optrådte i Solvognssagen, det hørte vi bare ikke noget til på det pågældende møde i kulturudvalget, specielt ikke på det helt formelle punkt, om man havde nogen bemyndigelse til at prøve at indsætte ankeinstanser, altså det helt formelle punkt, om man i virkeligheden overtrådte sine egne love. Jeg skal da gerne på givne foranledning sige, at der heldigvis var et par socialdemokrater, der havde betænkeligheder ved det og også udtrykte det, men det gjaldt desværre ikke partiet som sådant og heller ikke ministeren.

Til hr. Bernhard Baunsgaards parallel-eksempler, som gør, at han konkluderer, at det var nok helt urimelig hysterisk, man reagerede lige præcis i den sag, vil jeg da gerne nævne et enkelt mere. Først tog man hele diskussionen på, hvorvidt det var litteratur eller ikke var litteratur.

Formanden:

Nu er det ikke den sag, der behandles.

Wilhelm (VS):

O.k., så tager vi den op en anden gang.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil da også gerne sige ministeren tak for redegørelsen. Nu fik vi jo at vide, hvad vi kan vente os, hvis socialdemokratiet får magt, som de har agt.

Ministeren nævnte, at børneteateret havde vist sin værdi. Ja, det kommer så sandelig an på, hvilke værdinormer man anlægger, det må vist med i billedet.

Så fik vi også at vide, at ministerens visioner var, at teateret skulle blive så righoldigt som biblioteker, så jeg kan se, at skatteborgerne går trange tider i møde, hvis de ikke stemmer på det rigtige parti.

Hr. Wilhelm havde også sine visioner om teateret. Det var da til at tage og føle på. Han ville en bevidstgørelse, han ville et politisk teater. Det skulle ikke bare være det, at folk kom i teateret, men de skulle se det helt rigtige, og det må altså være de socialistiske momenter, der ligger i hr. Wilhelms betragtninger. Det skal han naturligvis have lov til.

Men det, der slår mig, er det helt fantastiske i, at nu får vi fra så mange sider at vide, at belægningsprocenten er steget, men omkostningerne kan alligevel ikke gå ned. Det kunne måske betyde, at man begyndte at tænke på, om man ikke skulle til at rationalisere lidt inden for teaterdriften. For hvis det virkelig er sådan, at belægningsprocenten stiger, men omkostningerne ikke går ned, så er det jo lidt mærkeligt. Andre klubber, andre foreninger, ville være glade, hvis de kunne få større besøgstal.

Og så lige til sidst til fru Birte Weiss, selv om jeg godt ved, det er spildt her. Jeg er i al fald glad for, at fru Birte Weiss læser Fremskridt. Vi lægger ikke kulturlivet for had, men vi taler selvfølgelig herinde for døde øren. Vi vil bare, at kulturlivet skal trives i frihed, uden at pædagoger skal løfte deres pegefinger: det er kultur, det skal I synes om, og synes I ikke om det, så skal vi nok lære jer, hvad der er kultur. Det har ingenting med at være kulturfjendsk at gøre, det er bare en frigørelse fra dette overformynderi.

Og det med ugelønnen passede. Hvis fru Birte Weiss ikke har andre eksempler, synes jeg, det er meget dårligt. Vi ved, at hvis en